

Mladoletnico preprosto zarubili

Velemojstri grozljivke

Vladimir Jerman, 21.03.2008, 06:00

| foto: S.A.

Murska Sobota/Ljubljana - Jeseni bo A. S. iz Satahovcev pri Murski Soboti 14 let. Namesto da bi v domačem Prekmurju uživala mladost, mora z okna oddelka za psihologijo pediatrične klinike zreti na strehe stare Ljubljane. Podobno zatočišče so ji pred tem ponudili na sorodnem oddelku v Mariboru. Anja se upravičeno sprašuje: »Ali resnično moram umreti, da bi mi že enkrat dali mir in me pustili normalno živeti?«

Velemojstri grozljivke

Nad otrokom kot damoklejev meč visi sodba okrožnega sodišča v Murski Soboti. Sodnica M. Š. L. jo je dvakrat dodelila materi, tretjič pa očetu J. S. Z mnenji različnih izvedencev. Rezultat institucionalne skrbi za otrokovo blagostanje je bila sodna izvršba 14. februarja. Približno 15 policistov in kriminalistov je asistiralo

medicinskemu osebju, da so odličnjakinjo 8. b II. soboške osnovne šole spravili v reševalno vozilo in odpeljali na psihiatrični oddelk mariborske pediatrije. Brutalni prizori izvršbe so bili filmski. Velemojstri so prejšnji petek grozljivko ponovili še bolj dramatično.

Mama pove: »V Mariboru je psiholog z otrokom opravil pogovore in po treh tednih, 7. marca, je šla domov k meni. Pred tem so ji v bolnišnici, ker se je bala ponovne izvršbe, rekli, da je nihče ne sme na silo odpeljati. Zdravnica se je o tem tudi pogovorila z časa ne bo nihče rubil in da se bo lahko svobodno sprehabala.«

V petek, 14. marca, okoli devete, je A. S. iz kuhinje videla, kako na dvorišču pelje policijska marica. Zavpila je: »Mama! Mama! Spet grejo po mene!«

Že je na dvorišču pripeljala naslednja marica, za njo kombi nujne medicinske pomoči in druga vozila, med njimi več policijskih. Iz njih je poskakalo vsaj 20 ljudi, še več kot februarja. Zaprlji so dvorišče in ulico, kot da lovijo nevarnega kriminalca. Prisluhnimo več drugih. Odrinili so me h kuhinjskemu pultu. Hčerka se me je držala in jokala: 'Mama! Mama! Nikamor ne grem!' Obkrožili so naju, nato A. S. strgali od mene. Od pulta so mene potisnili h kamino, ko vstopi moja sestra.«

Sestra nadaljuje: »Pretresena sem vprašala: 'Kaj delate tukaj?' Niso odgovorili. Usedla sem se na stol. Tisti hip, ne vem kako, se naju ločili. Potem so A. S. zgrabili za zapestje, gležnje na nogah in čez život. Pet ali šest policistov jo je odneslo na hodnik in tako otroku zapestje desne roke trdno stisnil njen oče, drugo pa zdravnica dr. N. K. iz zdravstvenega doma Murska Sobota. Preostalo telo so ji krotili policisti. Takšno so prevezali še s pasovi ter odpeljali v zdravstveni kombi.«

Nedotakljivi si dovolijo vse

Mama: »Mene so medtem pri kaminu tiščali na kolennih z glavo k tlom, da ne bi ničesar videla. Ko se je pomirilo, mi je izvršitelj izvršbo ustaviti, če otrok nasprotuje izročitvi. Mi je odvrnil, da pozna, in takoj odšel.«

Sestra: »Ko so A. S. polagali na nosilo, sem zdravnici in policistom rekla, da se otroka ne bi smeli niti dotakniti, kaj šele, da jo tako zverinsko vlečajo. Samo predirno so me pogledali, najbolj zdravnica, a so nadaljevali.«

Zunaj pa, nadaljuje sestra: »Z razdalje, pri cestni ograji, sta dogajanje opazovali Lilijana Ovsenjak, pravnica murskosoboškega Centra za socialno delo, in njihova L. N. In se smejhjali.«

Mama: »Po odhodu izvršitelja mi pride sestra povedat, da lahko spremjam A. S. na poti. Nisem pa vedela, kam jo peljejo, saj mi nihče nič ni povedal.« Povedati mora še: »A. S. so prijeli obleceno v pižamo. Med trganjem so ji strgali levo hlačnico, s takšno je opazila, da nas spredaj in zada spremjam polici, kriminalisti in izvršitelj v civilnih vozilih. Spremjam so naju do bolniške sobe, kot tudi otrokov oče in njegova partnerica J. S.«

Mamica, pomagaj

Nadaljuje: »Dr. K. je med vožnjo večkrat klicala mariborsko in ljubljansko pediatrično kliniko. Ne v Mariboru ne v Ljubljani otroka sprva niso hoteli sprejeti. Ko smo prispevali na Vrazov trg 1, zdravnica reče: 'Malo počakajte, grem se pomeniti.' Izstopi, gre na rešilno vozilo obkrožijo polici in kriminalisti. Ko se vrne, zdravnica reče: 'Zdaj gremo!' A. S., ki ni hotela izstopiti, je

Društvo - Evropski

Aug - 01 -

prijela medicinska sestra: 'Pridi, pridi, nič ti ne bo!' Oklenila se me je: 'Mama, mama! Kam spet grem? Kaj mi delajo? To ni oče ...' in jokala ves čas. Potem je šla le v nogavicah in pižami čez dvorišče na vhod in naprej v sobo. Vse do sobe so naju spremjam polici.«

Nato: »V sobi je A. S. jokala: 'Mama, moja draga mamica, kam sem jaz prišla, kaj mi delajo, ne pusti me tukaj, ven me vzemi! Mamica, mamica, pomagaj mil!'«

Ob spominjanju mama spet oblijavo solze. Potem nadaljuje: »Morala sem k bolnišnici dr. M. B., otroka pa pustiti v sobi. Na pogovoru vidim, da za mizo sedijo kriminalisti, polici, zdravnica dr. K. in medicinsko osebje in čakajo. Zdravnico prosim, da se ne bi pogovarjali v prisotnosti teh ljudi in jih je napotila iz sobe. Meni je rekla, da ne ve, ali bi otroka sprejela ali ne. Posredovala je dr. K., naj otroka sprejmejo, ker je v stiski. Zdravnica me je prosila, naj otroku jaz lepo razložim, da mora ostati. Kako to otroku povedati, ko vidiš tiste očke, ki te prosijo pomoći? Srce se mi je trgalo, ko sem morala otroka prepričati.«

Mama vsak dan iz Prekmurja prihaja na obisk k hčerki v Ljubljani: »A. S. se počuti slab, ogroženo, slabo spl. Boji se, da jo bo oče s silo odpeljal.«